

IFARIUL CRISTIN

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. No. 10

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15 Mai, 1937

CELE DOUĂ ÎNVIERI

Predică de C. H. Spurgeon

Textul: „Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși din ele. Ceice au făcut bine, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru judecată”.

Ioan 5:28—29.

Învățătura învierii celor morți este o învățătură creștină. Câțiva filosofi, ajutați de minte, de mina cărților sau de influența preșterilor, au ajuns să spună că sufletul nu moare; însă învierea morților, a tuturor morților, spre altă viață a fost o învățătură usă la lumină de Hristos. Minșia omenească își arată neputinșia ei de a descoperi acest lucru prin faptul că și azi, ca și în trena, necredincioșii rād când id de învierea morților. Invățătura învierii e o lampă aprinsă o mână străpunsă de cuie. În multe privințe ea e piatra fundamentală a creștinismului. Ea e izvoata de Domnul Isus Hristos și una din diademele de pe coroana slavei Sale. Ea e pecetea prin care s'a dovedit că El e Fiul lui Dumnezeu.

Învățătura învierii trebuie precată mai des, căci ea e o parte semnată din Evanghelie. Iată cum își descrie Pavel Evanghelia est: „V'am învățat înainte de toată așă cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi”. Prin învierea lui Hristos, dovedește învierea morșilor și stăruie în a spune că dator Hristos n'a înviat, credința lor e predică Lui sunt zadarnice. Înșercările primitive, învierea a fost arma cu care au luptat înșoboiul sfânt. Primii misionari s'au susținut, oriunde au mers, că fi o zi a judecării, că morșii

vor învia și că lumea va fi judecată după Evanghelia lor. Dacă vrem să slăvim pe Hristos, trebuie să dăm întâietate acestui adevăr.

Iarăși această învățătură e folosită în chip strălucit de Dumnezeu pentru a trezi pe păcătoși din somnul lor. Ce trîmbiță poate fi mai izbitoare și ce voce poate trezi pe păcătosul nepăsător ca și vestea că mai există o viață, că el va sta odată în fața scaunului de judecată spre a primi dela Hristos răsplată pentru viața de aici?

Nu vă mirați

1. Observați, întâi, că textul nostru nu ne dă voie să ne mirăm. „Nu vă mirați de lucrul acesta”. Domnul vorbea despre puterea pe care i-a dăruit-o Tatăl de a da mai multe feluri de vieți oamenilor. Primul fel de viață e cea dată prin înviere. El a dovedit acest lucru prin învierea fiului văduvei din Nain și a lui Lazar.

Isus avea putere, când era pe pământ, și are și azi, dacă vrea, să cheme îndărăt la viață pe ceice au plecat în cealaltă lume. „In adevăr, după cum Tatăl înviază morșii și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea”.

Învierea spirituală

Apoi Isus vorbește despre dreptul Său de a da un altfel de viață și a mărturisit că în acest timp are putere ca, prin glasul Lui, să cheme la viață spirituală pe ceice sunt morți în abateri și păcate. Oamenii morți față de sfințenie, morți față de credință, morți față de Dumnezeu, morți față de har; oamenii cari mint, fiind îmbrăcați în hainele de moarte ale obiceiurilor rele, cari stau culcați în sicriurile imorali-

tății și sunt îngropați în mormintele fărâdelegii, — acești oameni, când aud glasul lui Hristos, se scoală și trăiesc. Primesc o viață spirituală; semnul morșii fugе dela ei, și se unesc cu Domnul.

Amândouă aceste învieri sunt minunate. Învierea omului firesc la o viață trupească e o mare minune. Cine n'ar merge o mie de km. să vadă o astfel de minune? Inșă învierea păcătosului la o viață nouă e o minune și mai mare. Dar, deși aceste fapte sunt minuni și trezesc un fel de mirare legitimă, totuși Hristos înșterzice mirarea necredincioșilor la afirmațiile Sale. El parcă le spune: „Nu vă mirați de aceste două puteri de a învia pe cari le am. Am o altă putere care e mult mai uimitoare decât aceasta. Mai curând sau mai târziu veți vedea un lucru făcut de Mine care va întrece în măreție tot ce ați văzut sau ați auzit dela Mine. Va veni o vreme când toți cei din morminte, miliardele de oameni morți în toate veacurile, se vor scula și vor sta în fața scaunului Meu de judecată”.

Pentru noi, fraților, învierea trupească nu e o minune așa de mare ca și învierea sufletelor din păcat. Căci de fapt, învierea unui corp din sicriu nu e o minune atât de mare ca și trezirea unui suflet din somnul păcatului. Căci, la învierea unui corp din mormânt, nu există nicio piedecă în calea Atotputerniciei. Dumnezeu vorbește și faptul se îndeplinește. Inșă la mântuirea unui suflet pierdut, puterile păcatului și ale diavolului sunt înlăuntru și ele se împotrivesc lucrării harului, așa că nașterea din nou e o mare biruință a lui Dumnezeu, e o adevărată creațiune.

(Continuare în pag 5-a)

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 10 15 Mai 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:

Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Cu numărul din 1 Iunie vom trimite MANA pentru lunile Iulie, August și Septemvrie. Însă ea va fi trimisă NUMAI CELORCE S'AU ABONAT PENTRU UN AN. Cei ce s'au abonat la MANA numai pe un jumătate de an, sunt rugați să trimită îndată 8 lei pentru celălalt jumătate de an și o vor primi până la sfârșitul anului.

*

Cu numărul din 1 Iulie vom trimite CALAUZA pe lunile Iulie, August și Septemvrie. Însă o vor primi NUMAI CEICE AU PLĂȚIT-O PE ÎNTREG ANUL. Deci rugăm pe ceice au plătit abonamentul la CALAUZA numai pe un jumătate de an, să-l reînnoiască de îndată.

*

Abonații pe un jumătate de an la FARUL vor primi numai două numere afară de acesta, cele din 1 și 15 Iunie. Deci sunteți rugați să vă reînnoiți abonamentul cât se poate mai repede. E mult mai bine și pentru Dvoastră și pentru administrația noastră dacă vă reînnoiți abonamentul mai de vreme.

*

Odată cu reinvoirea abonamentului, prindeți ocazia să vă abonați și la CALAUZA și MANA, acei cari nu le aveți abonate. Ce sunt 8 lei? Cine nu-i poate găsi? Totuși cu ei puteți primi 184 de tălmăciri pe un jumătate de an! Cine nu poate găsi 5 lei? De câte ori sunt dați pe nimic? Totuși cu ei puteți primi frumoasa revistă CALAUZA pe timp de un jumătate de an.

Deci toți cei ce se reabonează la FARUL, sunt rugați să adauge încă 13 lei pentru aceste două foi.

Suntem gata?

N'avem de gând să vorbim în acest articol despre latura juridică a deciziei noi, pe care am publicat-o în numărul trecut al FARULUI. Nici n'avem de gând să înșirăm aci toate loviturile pe cari le primim prin ea. Vrem doar să atragem atenția cititorilor asupra unui singur fapt din ea. În țară la noi există peste o mie de biserici baptiste. Credem însă, că din acestea nu sunt nici 300 cari să îndeplinească prevederile din art. 3 și 8 din această decizie. Această înseamnă că, după măsurile luate prin decizie, celelalte biserici din țară să fie închise și, sigur, și predicatorii lor să înceteze de a mai îndeplini slujba la care au fost rânduiți.

Oricine știe că aceasta e o adevărată prigoană. Întrebarea cea mare e: suntem noi gata pentru ea? Suntem gata să suferim și să stăm neclintiți lângă Domnul în focul persecuției? Avem în noi dragostea sfântă de a ne ruga și atunci pentru dușmanii noștri și curajul de a le spune: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!”

Când Hristos a fost prins și răstignit, ucenicii Lui nu erau gata pentru această lovitură. Ea a venit cu totul pe neașteptate și i-a găsit cu totul dezarmați. Ei au fugit, Petru s'a lepădat și apoi s'au închis de frică într-o odaie. Care a fost motivul că ucenicii erau atât de slabi? Ei nu se pregătiseră sufletește. N'au mers să se roage cu Domnul. Ci chiar când se apropiau de Ierusalim și chiar în preajma arestării lui Isus, își continuau urâta și vechea lor ceartă cu privire la cine să fie mai mare între ei. Mari în ambiții pământești și dor de mărire și mici și săraci în omul lăuntric, ei nici n'au vrut să-și spele unul altuia picioarele pline de praf.

Dar la Rusalii lucrurile s'au schimbat. Ei erau gata! În fața și împotriva lor era toată ura iudaică și toată forța romană. Totuși, cum a spus cineva, o mână de oameni simpli a urat lumea în piept și a biruit-o. În fața celor care voiau să-i ucidă, au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos. Când au fost închiși, amenințați și oprți, ei „s'au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți

pentru Numele Lui. Și în fața lui NU INCETAU să învețe pe menii și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos”. Ce curaj s'a avut Petru! Ce îndrăzneală bilă a avut Ștefan! Și ce bărbănie fără seamăn a avut Pavel! De unde a venit acest enfa de după Rusalii? **Dela rugăcină** Zece zile au petrecut ucenicilor genunchi după înălțarea lui rătos și răsplata le-a fost plinăfa Duhului sfânt.

Suntem noi urmașii lor un nici? E pentru noi o cinste să ferim pentru Hristos?

Să facem și noi ca ei. Să tragem pe genunchi. Hristos e lași și azi. El care l-a întâmpinat Ștefan în fața Soborului și a stat lângă Pavel înainte Nero, va sta și lângă noi! Să n'ă părăsit pe poporul Să ne razămăm cu totul pe Cu cât greutatea vor fi mai cu atât El va fi mai aproape atât puterea Lui se va re mai mult peste noi.

Încă un glas încl

Nu împărtășim toate d-lui Iosif Trifa, conducă Oastei Domnului. Ne-a pâră, totdeauna rău și inexplicabilă dânsul n'a avut curajul să ze Cuvântul lui Dumnezeu tregime.

Cu toate acestea ne-am totdeauna de lupta ce o ducă potrivea păcatului și pentru pândirea Cuvântului lui Dumnezeu Evangheliei. Munca glasul său a făcut ca multe te să se îndrepte spre Dum

Deaceea am rămas când Ministerul de Interne, intervenția Mitropoliei ortodoxe Sibiu, a suspendat foaia Trifa, „Isus, Biruitorul”. Că și cărți murdare, scoase de și comuniști, umplu țara noastră răspândind desfrâul, crima unde curvia și beția sunt tate în culori atrăgătoare, lăsate să fie frecventate tă lumea! Și nimeni nu intră ca ele să fie oprite. Însă, când apare o foaie care pe oameni din cărciumă la rică și din imoralitate la zeu, ea e oprită! Se servește za poporului român prin ace

Roadele părtășiei ascunse cu Dumnezeu

„Dar tu când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care e în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti”. (Mat. 6, 6)

Am văzut din articolele trecute, cele mai frumoase clipe din creația creștinului sunt ale rugăciunii, iar dintre cele mai înalte și mărețe de puteri sunt ale părtășiei ascunse. Ființa ta se înalță în cer, iar inima-ți în timp, în care tu rămâi ca o piatră nepoluată, lipită strâns și privind în sus de adorare pe Domnul Isus care oficiază slujba de Mare Preot pentru toți, înconjurat de corul sfinților al miilor de cete îngerești, împingându-te în răul vieții curge îngăduitor și răbdător prin mijlocul parului edenic al florilor nemuritoare.

Și arii credincioși, în frunte cu Moise, Iliu, Daniel, Ezechiel, Pașca și Ioan, cari au fost în cel mai mare grad, părtășii rugăciunii ascunse, au văzut și trăit în clipe lucruri minunate pe care nu le-au spus în parte, pentru că miutea omenească nu le permitea să zugrăvească în totul. Clipele minunate duc la topirea ființei omenești în Ființa Dumnezeirii, prin focul său mistuitor, purificată de tot ce-i firesc, — și de gând. — s'o ducă în clipele acele uimitoare de care vorbesc ei, ca martori prin Cuvântul Scripturii Sfinte.

Căci aceștia sunt puțini azi, cari pot să găsească plăcerea în a se afla în odăița lor și să caute în Dumnezeu. Pentru că puțini sunt temătorii Săi, adică cei ce se lasă să-i slujească în Duh și în Adevăr, cari să înseteze necontenit după nespuse de plăcută Ființă, Dumnezeuască, ca să se împărtășească neîntrerupt de atingerea

numai lor le descopere El în lucrările Sale mari. Lor le este deschisă în El, ca într-o carte deschisă, nașterea trecutului, rostul prezentei și planul viitorului. Lor le este deschisă în El marama de pe ochi și le este deschisă barierele dintre eri, azi și mâine. Aceste sunt pe o singură pagină, și sunt ilustrată, unde n'ai voie să faci pecețiile, să desfăci filele și să obosești privirea plimbându-te în tîmboșii paginei minunate, Domnul îți plimbă imagine-

le acestor taine prin fața ochilor duhului tău. Îți cere numai să fii în ziua Domnului și să te sui după El. (Apoc. 1, 10—4, 1). Căci taina Domnului este pentru cei ce se tem de El. (Ps. 25, 14).

În toate timpurile, cei cari au mișcat mâna Atotputernicului și-au făcut lucruri mari, au fost numai oamenii rugăciunii ascunse. Și cei cari s'au rugat mai mult, au fost tocmai acei cari păreau că n'au nevoie de rugăciune: credincioșii de seamă, cari înțelegeau că ei sunt cele mai expuse ținte ale săgeților vrășmașului.

Cel mai bun model îl avem în Mântuitorul, care necurmat se ruga în Sine chiar când era înconjurat de oameni. Vedem aceasta când îndrepta ochii spre cer, se înfiora, lăcrăma, ofta, scria pe pământ... Dar de multe ori căuta să se roage ascuns trupeste, într'un loc retras. Urmăriți-l numai în paginile Scripturii și-l veți vedea rugându-se neîncetat. Cu atât mai mult cu cât ducea povara grea a păcatelor noastre.

El a fost cel mai mare Om al rugăciunii, având cel mai mult nevoie de ea, tocmai fiindcă era pus în cel mai înalt și încercat loc. Cea mai grozavă răspundere din câte a fost pe lume, avea înaintea Tatălui. Soarta a milioane de oameni era în mâna Sa. De se prăbușea El. — ca primul om fără păcat, Adam, dela care moștenim blestemul păcatului și nefericirea, — am fi fost, toți pierduți pentru totdeauna.

Și a învins, căci cunoștea **secretul ruterei în luptă: Necurmată rugăciune a omului ascuns din el**, ce-l ducea la părtășia neîntreruptă cu Tatăl, din care sorbea puterea și mângâerea adevărată. Cea mai mare fericire a Sa era să vadă mereu pe Tatăl, chiar dacă nu era nevoie să-i vorbească. Nu știa ce înseamnă fața Tatălui ascunsă de El. Era prezentă în El, cum și El era mereu Tatăl; fiindcă în tot ce făcea, vorbea sau privea, căuta să găsească fața Tatălui, căci căuta să facă sau să vadă numai Adevărul Său neștirbit. Păzea cu grijă canalul — legătură pe care curgea spre El râul binecuvântării.

O singură dată a avut și Mântuitorul întreruptă legătura. Căteva clipe n'a putut vedea nici El

în viața-i pământească fața Tatălui, ce-o întorsese dela El. Căteva clipe numai, pierduse și El fericirea: bucuria mângâerei. Și aceasta fu pe cruce, când strigă îndurerat: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit?”

Ascunderea feței părintești de El îi fu durerea cea mare; nu chinul răstignirii. Și în momentul acela unic în istoria lumii, când păcatele omenirii erau grămădite asupra Sa, făcând ispășirea lor, Tatăl care nu putea vedea păcatul înaintea Sa și pe Acela pe care l-a sărutat vecinic, să fie întinat — scârbit și îndurerat, și-a întors fața dela El până ce s'a îndeplinit curăția pe rugul crucii, unde s'au nimicit păcatele noastre.

Dar adevărata pedeapsă ce a simțit-o Mântuitorul, a fost aceea a întreruperii părtășiei cu Dumnezeu, care a fost atât de adâncă încât toate stihiele din cer și pământ s'au mișcat voind să-și ascundă și ele fața dela El, deși până atunci staseră sub ascultarea Sa, unite acum în scârba ce-o simțea Dumnezeu de murdăria păcatului omenesc strâns tot asupra celei mai curate podoabe a veșniciei: trupul Domnului Isus.

Râul plin al binecuvântărilor părintești se întrerupsese din cauza ruperii conductei de legătură: părtășia ascunsă. Nu mai curgeau valurile mângâerei și fericirii peste El. Tărâna sufletului Său neadâtat acum se uscă în bătaia vântului mâniei dumnezeiești. Chiar pacea îi fusese luată. Căuta însetat aceea ce-l răcoarea altădată ființa întregă: apa senină a privirilor părintești ce nu spun decât „iubire”. Și-a strigat mai mult decât îndurerat: „MI-e sete”. Și aceasta nu din vina Sa, ci din a noastră, ca să fim iertați pe deplin, de credem.

Deci pentru noi, creștinii, **porunca cea mare este „înapoi la odăița rugăciunii a omului ascuns”**, de vrem să mai stăm tari în ploaia meșteșugită cu aur a săgeților diavolești. Înapoi la rugăciunea ce va rupe zăgazurile și va lega iar conducta de legătură între El și noi. Asaltați tronul Harului cu rugăciunea noastră.

(Continuare în pag. 4-a)

Cu atât mai mult că vremurile sunt grele... cele de pe urmă.

Altfel frate, **lenevia în rugăciunea din odăița ta îți face capul bolnav și inima să sufere de moarte.** (Is. 1, 5) Arată că n'ai nevoie totdeauna de prezența lui Dumnezeu. Dar să ști că nici biruință nu vei avea în ora ispitei! Din contră. Neglijând această luptă: rugăciunea ascunsă, pierzi

și pofta de mâncare duhovnicească. Nepăsarea se așterne rece, în cetel cu încetul, până troenește intrarea la odăița ta ascunsă, încât o ascunde și de privirile tale duhovnicești.

Și atât te îmbolnăvește și te ameniază această boală, că de-ți descoperă într-o zi cineva pragul odăiții tale părăsite și te va îndemna să intri în ea, vei constata,

vai, cu groază, că te-a părăsit rința de a mai intra să întâlnești prezența Tatălui și sufletul tău nu mai simte nevoia de Dumnezeu zeul său.

Din contră, cei ce veghiază dau Tatălui întâietate în parte și nu li se vor întâmpla acestea, să fi binecuvântați și înviorați și să nu fie trerupt cu duh de putere.

„MI S'A ARĂTAT ȘI MIE“

De I. Ciobotaru

Iubite frate redactor,

Vă rog să binevoiți a publica în revista FARUL CREȘTIN, umilă mea descriere despre împrejurările în cari mi s'a arătat Domnul și mie. Gândesc că fac un serviciu cititorilor FARULUI arătând minunate întâmplări prin care am fost atras să cunosc mai bine pe Hristos, și să-L primesc în inimă ca Domn al vieții mele.

Am fost născut și crescut în familie baptistă. Încă de mic copil am învățat multe lucruri frumoase. Mergeam regulat la adunare, declamam poezii, cântam, ba ajunsesem să fiu și botezat. Dar vail cu durere și rușine trebuie să mărturisesc că n'am fost încă întors la Domnul în adevăratul înțeles al cuvântului. Sunt aproape 20 de ani de când m'am botezat. Ce-i drept am avut de atunci încoace și căpe înălțătoare, dar repede au șburat și eram din nou ca și ceilalți oameni. Cu deosebirea doar că nu injuram așa urât și des ca ei. Însă câteodată... ah! mă cutremur când îmi reamintesc...

Mă doare inima când mă gândesc la mulți frați de ai mei, cari trăiesc aceeași viață pe care o trăisem și eu odinioară. Poate citind aceste rânduri, Duhul sfânt va lucra la inimile mai multora și îi va trezi din somnul păcatului și al nepăsării. Să audă cuvintele: „Nu ai tu loc în inimă, pe Isus ca să-l primești? El ca să-l deschizi așteaptă, dar tu la El nu grăbești?”

Rugăciunea mea către Dumnezeu este ca El să deschidă inimile tuturor celorra cari n'au primit încă pe Isus ca Domn al vieții lor; să-L primească încă azi până nu e târziu, să-L facă Stăpânul și Mântuitorul lor. Și o pace bogată va umplea îndată inimile și viețile lor.

EL MI S'A ARĂTAT ȘI MIE.

Era într-o zi frumoasă de vară, acum câțiva ani. Îmi luasem vacanța și mă pregăteam de plecare pentru o cură medicală la țară. Îmi pregătisem bagajul, și luai și câteva cărți cu mine. Pe lângă Biblie și cartea de cântări și alte cărți, era și cartea: „CE-AR FACE ISUS ÎN LOCUL MEU?” Auzisem mai de mult de fama ei. Și eram foarte dornic s'o

citesc. Nu mă putui stămpăra ca să nu încep citirea ei încă de acasă. Sosi timpul plecării. Abia mă urcaser în tren și luai din nou cartea în mână și citii, citii mereu înainte. Erau mai mulți călători, însă eu eram cu totul afundat în citirea mea încât nu mă ocupam de altceva. Nu trecu mult timp și trenul nostru se opri pe linie. Primise un defect din cauza căruia trebuia să stăm în mijlocul câmpului câteva ore. Ne coborîm jos și ne așezarăm pe iarba verde. Eu m'am retras la o parte și citeam mai departe cartea mea cu mult interes și foarte mișcat de frumoasele hotăriri luate de acei oameni cari iubeau pe Isus.

Uneori trebuia să mă opresc să-mi șterg lacrimile cari curgeau pe obraji. Aproape pe fiecare pagină găseam noi hotăriri cari, cu o predare și lepădare de sine totală, se puneau în slujba Domnului. Micul grup dela început creștea mereu și cu ei împreună creștea și devotamentul. Mai târziu am găsit și de acei oameni cari au renunțat chiar și la câștigurile lor, punându-și mereu întrebarea: „Ce-ar face Isus în locul meu?” Îndată ce primeau răspunsul, erau hotărâți să-l îndeplinească chiar dacă trebuia să piardă. Căci socoteau a mai mare comoară a face voia Domnului. Fîndcă se uitau la binele mare pe care l-a făcut Domnul murind pe cruce în locul lor și la răsplata ce aveau s'o primească. Alături de acești oameni atât de minunați, mă vedeam atât de mic, de neputrednic, de nerecunoscător și de păcătos! Și atunci am simțit cum s'a apropiat Isus de mine

ȘI MI S'A ARĂTAT ȘI MIE.

În clipă spiritual, parcă îmi zicea: „Nui vrei și tu să te hotărăști pentru mine? Să mă lași să fiu Eu Domnul vieții tale? Ca să-ți dăruiesc pacea divină, iertarea și viața vecinică? Eu am ăsat slava cerului. M'am coborît pe acest pământ să te caut pe tine, să ău păcatele tale asupra Mea, să mor pentru tine și să te conduc din nou, la casa Tatălui Meu!” Față de o astfel de iubire n'am mai putut sta nepăsător. M'am hotărît să-L urmez: „Doamne Isus, eu astăzi vin acasă. Mai mult de Tine eu nu mă las.

Dela calea păcatului mă întorc. Eu ed acasă. Dar ști bine că sunt sub i ne-mă. Acum la Tronul Tău cer Doamne. Tu ai deschis ușa pentru are ne. Ține-mă deci lângă Tine”.

Din ziua aceea am început să înar mai bine iubirea lui Isus față de r Și am încercat să-l fiu recunoscătorum tând zi cu zi voia Domnului. Ite înainte mi se păreau nev'și i vorbele ușoare și minciunile. Mri spuse de multeori din glumănu mai, sau uneori chiar și în seriointo dacă a trebuit, fără nici o sfială, pă folosit și de una mai mare, numai uat tige firea pământescă. Bineînțeles p a fost la conducere. Dar, odată fiind ac dată conducerea noului stăpân. D pă lui Isus, toată starea mea se sci nd Lucrurile care mai înainte îmi plăcoteă cum mă rușinam de ele. Iar coviri cele prețioase pe cari nu le-am b'ura seamă până aci, acum îmi erau tre pe.

De atunci și până în astăcer căutat să spun despre iubirea lu a multor oameni. E o mare binecunțai să vorbești cuiva despre Isus. Chiarazi atunci când nu vezi nici un înțel, acel suflet cu care vorbești. Tot pe ajutorul Duhului sfânt și cu rugă nă stăruitoare, vei ajunge să-l trezești ei bue să trăiești o viață de rugăciunda

Iubiți cititori. Acei cari n'aveți încă gătura păcii cu Dumnezeu prin b E nostru Isus Hristos, grăbiți-vă și n deți chemării Lui încă astăzi, păc'o ține timpul Harului. El zice: „Ine, stau la ușă și bat; dacă aude cinețas sul Meu și deschide ușa voiu în ve el, voi cina cu el și e' cu Mine” lo. 3:20.

Astăzi dacă auzi glasul Lui, m'eu. pietri inima. Poate gândești în im'inc da, mă voi pocăi, însă nu azi; r timp. „Suflete, te rog dă-ți seam'ast le-ți trec ca vântul. Ce câștig ai a lume, de-ți vei pierde sufletul? S'ile cătosule dar, ai tu loc pentru Is'ate ma ta l-o deschide, cât mai ține oi Har”.

Zaravagiul

ând privești azi la el în timp ce-și
de lucrul zilnic, n'ai crede că zar-
agul acesta are o astfel de istorie.
dacă îi vei vorbi de iubirea lui
Dumnezeu, va începe să ți se deschidă.
ată ce vei auzi:

na mulți alți decăzuți, acest om a a-
o soție bună. Ei i se frângea inima
Gpricina lui. El era treaz foarte rar
un niciodată. A petrecut nedormind
te nopți așteptându-l în timp ce el
nea beat în colțul unei cârciume
dare.

Eredincioșia soției față de casa Dom-
ubi îl infuria mult mai mult decât al-
eruri. De multeori ea mergea la a-
are cu toate amenințările lui. Intr'o
ă, în timp ce ea ieșea să meargă la
mare, el a sosit beat și a întreat-o
le: merge. „La casa de rugăciune”, a
oruns ea. „N'o să mergi!”, strigă el și
tute de a sfârși vorbele, fi apucă pălă-
și o aruncă în foc. Știind că să i se
strivească în astfel de împrejurări
ndana să fie bătută, sârmana femeie
riontors din nou în casă și și-a luat o
ă. Pălărie. El însă, sta gata afară și pe
i sua pălărie încă a aruncat-o în foc. A
es pălărie a avut aceeași soartă și
iina aceasta era ultima, femeia a plecat
D pălărie la biserică.

scind s'a întors, el o aștepta. Infuriat
ăcătoreala ei de a merge în ciuda im-
co-virii lui, a plănuit să se răzbune.
hăura ajunsese acum să-l stăpânească
au trezime și poate neștiind ce face, a
o și a dus-o cu sila bucătărie. Aici
stăcerecat să-i pună capul pe tăietor.
lu a ascuțit o pereche de foarfeci ca
cudtaie cu ele gâtul. Noroc că vecinii
hiouzit strigătul femeii și au scăpat-o.
intei această pățanie grozavă n'a fă-
Tot pe soție să se despartă de adunare.
rug'n'a încetat să se roage pentru băr-
zeși ei. Săptămânile și lunile treceau.

iciodată, când un credincios îi vizită,
ști iculta mai atent la vestirea Cuvân-
n D Dar a doua seară era beat din
și n
păr'o seară, când se ținea oră de ru-
lne, cineva a deschis ușa și a intrat.
ctetase prin crăpătura ușii deși a spus
t venit numai să vadă dacă soția sa
ne do. Peste o săptămână totuși, în loc
ea la ușă, a intrat dela început in-
me u. In acea seară a găsit pe Isus
in început să meargă pe calea sfinte-

t; r
eam asta e istoria zarzavagiului, cu toa-
așa cum am spus, dacă l-ai vedea
enz, iubitor și curat, văzându-și de
Sp. ile zilei, n'ai ghici niciodată că are
fel de trecut. Inșă Domnul iese în
ține oricărui păcătos și îi dă o viață
dacă îl primește.

CELE DOUĂ ÎNVIERI

(Urmare din pag. 1-a)

Nu vi se pare câteodată cu ne-
putință ca un mare păcătos să se
schimbe într'un sfânt? Dar de ce
să fie cu neputință acest lu-
cru la Celce e în stare să învieze
mortii?

Cei buni și cei răi

2. Să observăm apoi, că ceice
vor învia, vor fi împărțiți numai
în două clase. In lumea aceasta
sunt numai două feluri de oameni
cari trăiesc, mor și vor învia, —
oameni buni și oameni răi. Dar
unde sunt cei cu viață amesteca-
tă? Poate te întrebi: „Nu fac cei
răi și bine și nu fac cei buni și
rău?” Omul rău are, poate, bună-
tate față de părinții lui, față de
soția lui, față de copiii lui, dar e
nepăsător față de Dumnezeu și
n'are niciun respect și nicio tea-
mă în fața Celui Atotputernic.
De aceea, ceea ce e bun pentru om
poate fi rău în fața lui Dumne-
zeu, pentrucă nu e făcut cu un
motiv curat; așa că se poate ca
omul să necinstească pe Dumne-
zeu și ajutând pe prietenul Său.

Dumnezeu va judeca pe oameni
după faptele lor, dar îi va împărți
numai în două clase: buni și răi.
Aceasta cere ca fiecare om cu
minte să se întrebe: „Unde voi
fi eu? De care parte? Care a fost
linia vieții mele?” Ah, prietenilor,
între voi sunt mulți cari, cu toa-
tă purtarea lor bună, nu fac bi-
nele pe care îl cere Hristos, nu se
trudesc să cinstească pe Dumne-
zeu, nici să-și mărturisească pă-
catele la picioarele Lui, ci stau
departe de El într'o nepăsare
mândră!

Cum s'ar putea ca, în timp ce
nu crezi în Dumnezeu, să faci
ceea ce îi place? Toată viața e rea
în fața lui Dumnezeu. — toată.
Iar voi, cei ce i-ați jurat credință
lui Hristos, — luați seama la
viața voastră ca să faceți numai
bine. Lăsați ca, în fața constiin-
ței, în fața lumii și în fața lui
Dumnezeu, să stați ca niște oa-
meni cari duc o viață bună.

Numai două locuri.

3. Celor două clase din ziua ju-
decății li se vor da fiecareia o
veșnicie deosebită. Unde din ele
se va scula pentru învierea vieții.
E vorba de viața fericită, veșnică,
deadrepta lui Dumnezeu.

Pentru cei răi, va fi o înviere
a osândirii, prin care trupurile și
sufletele lor vor veni sub pedeap-

sa legii lui Dumnezeu. Ce înviere
însăpăimântătoare! Totuși nu pu-
tem scăpa de ea dacă stăm ne-
păsători față de mântuire. Dacă
la moarte ne-am culca fără să ne
mai sculam niciodată, ah, ce bi-
necuvântare ar fi aceasta pentru
cei păcătoși! Dar acest lucru nu
se va întâmpla. Sufletul tău tre-
buie să stea în fața scaunului de
judecată al lui Hristos.

Știu că nu ești desăvârșit. Dar
lupti tu să ajungi sfânt? Dorești
să cinstești pe Dumnezeu? Prin
aceasta se va judeca viața ta: ce
fel de scop ai urmărit în viață?
Care a fost ținta ta? Te-a despăr-
țit harul lui Dumnezeu de viața
păcătoasă? Ti-a spălat păcatele
sângele lui Isus Hristos? Dacă
pană în această clipă nu poți da
alt răspuns decât acesta: „Nu.
Până azi n'am dat loc și cinste lui
Dumnezeu în lucrarea mea; nici-
odată măreția Sa nu m'a adus
umil la picioarele Sale ca să mă
pocăiesc”, — dacă n'ai alt răs-
puns, aș vrea să tremuri de fri-
ca iadului și să fugi la Dumne-
zeu ca să te mântuiască.

O scrisoare de plecare

24 Aprilie.

IUBIȚI FRAȚI ȘI SURORI,

*Dați-mi voie ca pe această cale să-mi
iau rămas bun dela Dvoastră, acum la
plecare mea din țară, pentru un timp
mai îndelungat.*

*In cei șapte ani și jumătate cât am
lucrat în țara Dvoastră, am vizitat toate
provinciile și am fost găzduită cu dra-
goste în sute de case de frați. Vă mul-
țumesc din nou pentru bunătatea și iu-
birea care ați arătat-o față de mine.*

*Dacă va fi voia lui Dumnezeu, după
doi ani și jumătate, împreună cu fratele
Truța, mă voi întoarce în țară pentru
a lucra mai departe.*

*„Domnul să te binecuvânteze și să te
păzească”. „Harul să fie cu voi!”*

EARL HESTER.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e e s k é s**

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 11.

Din lumea largă

Intrunirea comitetului țăresc.

Comitetul Uniunii Bisericii Baptiste s'a întrunit la 10 Mai, a. c. în București pentru a discuta ce e de făcut în fața noii decizii. S'a constatat de toți starea gravă în care ne pune această decizie. S'a trimis Onor. Ministerului de Culte un protest din partea baptiștilor și s'au luat și alte măsuri pentru apărarea drepturilor noastre.

Comitetul a constatat cu bucurie că bisericile baptiste au răspuns la apelul Uniunii din iarnă trimițând ajutoare la Casieria Uniunii.

Însă aceste ajutoare abia au acoperit nevoile mari de atunci.

Așa că azi, în fața unui nou și mare pericol, e nevoie să apeleze la frățietate rugând-o să trimită bani la casieria Uniunii pentru a sprijini lupta grea pe care trebuie să o ducem pentru a ne apăra libertatea de a sluji pe Hristos.

Ajutoarele se vor trimite la casierul Uniunii: Niculae Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

Iarși frații sunt rugați să nu înceteze a ridica rugăciuni către Dumnezeu pentru autoritățile statului nostru, ca El să le arate calea dreptății și pentru fruntașii Uniunii noastre, cari au marea însărcinare de a sta în frunte în aceste zile grele.

Comitetul.

Au fost exmatriculați, adică dați afară din Universități, 8763 de studenți. Majoritatea lor erau numai înscrși fără să-și urmeze cursurile și să-și ia examenele.

Marele dirijabil „Hinderbug” a fost cuprins de un foc în timp ce se scobora în America. Din cele 97 de persoane câte au fost în el, 36 au fost arse cu totul.

Ministerul de finanțe a dat un ordin administrațiilor financiare se grăbească retragerea monedelor de argint de o sută lei.

Doi tehnicieni din Graz au descoperit niște raze care fac obiectele nevăzute.

Cu ocazia încoronării regelui Angliei la Londra se desvoltă o vie activitate diplomatică. Bărbații de stat din țările lumii, întruniți cu această ocazie, vor pune la cale multe lucruri.

Războiul din Spania continuă să rămână staționar. În ultimul timp naționalistii au bombardat aspru Madridul.

În capitală s'a ținut serbarea încoronării la legația Angliei.

Domnul ministru de externe, Antonescu, a plecat spre Geneva.

O mină din Cehoslovacia a fost închisă de apă și 14 lucrători, cari se găseau înăuntru, au fost înecați.

D. Göring a plecat din partea Germaniei în Italia. E vorba că cu această ocazie să se pregătească vizita lui Mussolini în Germania, Planul e ca Mussolini să meargă cu avionul în Germania și de acolo să ia pe Hitler și să vină ambii în Italia.

Un fapt ciudat s'a petrecut nu de mult pe coasta Dalmației. Un vânător așezase o cursă împotriva vulpilor. Când veni să-și viziteze cursa, o găsi sfărâmată. Uităndu-se în sus, văzu un vultur cu vulpea pe care o luase din cursă, ducând-o prinsă în ghiare. Ce să vezi că deodată vulturul cade jos. Când ajunsese vânătorul la ei, găsi că vulpea îl mușcase în aer în așa fel încât a căzut mort, iar ea a scăpat și a luat-o la fugă. Astfel ea scăpă din două curse. Vulpea-i tot vulpe, șmecheră și isteată.

Un tată beat din Poiana-Mare, jud. Dolj, și-a omorât fiul de 24 ani, pentru că acesta spărsese un geam dela un felinar. Ce zic prietenii băuturii?

Plafonul unor săli din Erod, India, s'a prăbușit și a omorât 25 de persoane, iar pe alții 150 i-a rănit grav.

„Foaia diecezană” din Caransebeș din 7 Martie a. c. scrie aproape o pagină împotriva foii noastre. Și știți de ce ne acuză? Că ne rugăm, noi baptiștii, unii pentru alții, că fruntașii Alianței Baptistă luptă pentru cimentarea familiei baptiste și că i-am spus lui Isus general și că avem președinți și secretari. Ca și cum ortodoxii n'ar avea în organizațiile lor președinți și secretari și ca și cum unii dintre ei n'ar înjura pe Isus. Ca și cum ar fi păcat ca cei de o credință să se roage unii pentru alții. Credem că domnul pr. Tiberiu Suta ar trebui să mai citească puțin Biblia ca să vadă ce înseamnă unitatea credincioșilor după Evanghelie.

Când vă reînouiți abonamentul, nu uitați să ne trimiteți numărul sub care primiți foaia și pe care îl găsiți înaintea adresei.

Noua decizie cu privire la N 1
cițiile religioase a apărut în e n
nitorul Oficial No. 93 din 21 Atru
lie, a. c. Ea poartă numba
4,781. La cerea mai multor tge
publicăm mai jos și primul ndia
col din această decizie.

Noi, ministru secretar de Stat lă și
partamentul Cultelor și Artelor, ș p

Având în vedere dispozițiunile 2ersb
și 22 din Constituție și art. 1 și 2nam
legea pentru regimul general al cu p
Dec dem: ac c

CAPITOLUL I

Asociații religioase interzise

ART. I. — Sunt cu desăvârșire jinit
zise, sub sancțiunea pedepselor pei?
zute în codul penal, acele asociațiiSEL
igioase care propagă doctrine de au
ră a aduce atingere legilor de oae c
zare ale Statului și instituțiilor șlicii
care prin practicile lor rituale combri
bune or moravuri și ordnei publicAP

Asociațiile religioase indent, fi
până azi și a căror existență, crearam
funcționare este cu totul interzisă, ghe
Asociațiile mileniste (Asociația intăto
țională a studenților în Bible, Me. P
lui Dumnezeu Jehova, Societatea ate
bii și Tratat), Penticostalității, un
rica lui Dumnezeu Apostolică, Pănt
Nazarenii, Adventiștii reformiști, b
rătorii, Hiliștii, Inochendiștii, Stilistat

Organele administrative și poliț lor
vor închide casele de rugăciuni aeni r
tora și vor trimite la urma lor prați
aceea care se vor întruni în oric
slove spre a mărturisi doctrina și a plege
ritul religios al unor astfel de așcilo
religioase interzise. Vor opri oric
pagandă de prozelitism religios, icij
această propagandă se face verbal
că se face în scris prin răspândi
broșuri, reviste, etc., de către Don
tori, membri ai acelor asociații rehu e
interzise.

Vor confisca acest fel de scrieri bis
trimite la colportori la urma lor. itială

Broșurile confiscate se vor aare
deodată cu actele încheiate Minis
de Interne, iar acesta le va înam. M
nisterului Cultelor și Artelor. l. II

Pentru cei ce nu se vor supzitr
aceste măsuri administrative sace
țienestii, vor dresa acte de dare ipe v
cată, ca turburători ai ordinii evis
și contravenienți la legile pent
rarea și liniștea Statului. 075
afic

Se va interzice orice activitate
grafilor și societăților civile sau
ciale, care tipăresc broșuri sau
cu conținut religios interzis, pent
sectelor, iar scrierile se vor confii.

DE PE OGORUL EVANGHELIEI

IN 1939 SE VA ȚINE O MARE expoziție mondială la New-York. Cheltuielile pentru această expoziție se vor ridica la o sumă de 125 milioane dolari. Cine va plăti? La congresul Alianța Baptiste Mondiale, ce se va ține în acel an în Statele Unite la Atlanta, va avea ocazia să se discute și această mare expoziție.

PRIMA BISERICA BAPTISTA din New-York, Statele Unite, sunt 1000 de membri. La foaia baptistă al acestui Predicatorul bisericii, Dr. Gardner, spune că foaia aceasta îl ajută mai mult decât un lucrător plătit. Și predicatorii noștri acest lucru îl știu? Mulți cred, căci l-au vădit cu mare râvnă. Ești și tu din ei?

BISERICILE PROTESTANTE din America au 27 milioane de membri și 70 milioane de scaune în biserici pentru ei. În România de acolo au 17 milioane de membri și au 7 milioane scaune.

FRĂȚII DIN JUGOSLAVIA NE SCRIB: „Frații din Vladimirovac, Jugoslavia, am avut în iarnă mai multe seri de învățare când au luat parte mulți frațiori, adunarea fiind neîncăpătoare. Prin mila lui Dumnezeu, au fost scutite multe inimi păcătoase. La sfârșitul unui serviciu de înălțare sufletească, părinții în 25 Aprilie, de fratele Pera și bătrânul bisericii, 16 prieteni s-au înscris să vor servi pe Domnul toată viața lor. Ne bucurăm că Domnul face lucrări mari în viețile oamenilor și azi, rugați-vă și rugați-vă pentru noi din „slavia”.

DEGERERILE PENTRU CONDUCEREA bisericilor protestante s'a amânat sine vreme. În acest timp conducătorii bisericii confesionale și comitetul luteran au lansat un apel în care se spune între altele: „Biserica evanghelică aparține lui Dumnezeu, care și-a vărsat sângele pentru ea, pentruca ea să poată trăi sub stăpânirea Lui și să-l poată servi. De aceea biserica nu se poate învoi la vreun fel de înțelegere care e în contradicție cu înțelegerea ce i-a fost dată prin cuvântul lui Dumnezeu”.

UN MAI MARE STĂPÂN DE ZIARE. Hearst din America are 25 de ziare zilnice cari apar zilnic în 5.196.532 exemplare. Are 17 foi săptămânale care vând în 6.735.277 exemplare. Are reviste generale și de afaceri cu 1.075 abonați. El are două agenții de presă cari adună știri pentru presa americană. Are 10 posturi de emisiune radio. Alte averi ale lui sunt foarte multe. Ce înseamnă aceasta pentru Hearst? Prin ordinul său strict, cuvântul nu se spune niciodată în audiență. Acest cuvânt e „moartea”. Ce

folos omului de va dobândi toată lumea și își va pierde sufletul?

TINERETUL BISERICII BAPTISTE din Vinteri, jud. Bihor, a făcut în 3 Mai, a doua zi de Paști, o călătorie misionară în Hodși, unde împreună cu tineretul baptist din loc, a predat o serbare religioasă împodobită cu poezii, convorbiri, piese, cuvântări evanghelice, ținute de fr. I. Gligor și Gh. Junc. A luat parte multă lume.

IN ALTA PARTE A FARULUI publicăm o scrisoare a sorei Earl Hester. Dânsa plecat spre America în 29 Aprilie. În 23 Mai se va căsători cu fratele Petru Truța. Căsătoria va fi îndeplinită de tatăl sorei Hester, care e predicator și se va ține în biserica unde e predicator fratele dânsui.

BISERICA BAPTISTA TIMIȘOARA a avut la 7 Aprilie înmormântarea felitelui prietenului I. Păștean.

„SUNT UN PROTESTANT CREDINCIOS”. În zilele acestea se ține la Londra încoronarea regelui Angliei. Intre cuvintele jurământului său se află următoarele: „Mărturisesc și declar solemn și sincer în fața lui Dumnezeu că sunt un

protestant credincios și că voi susține și menține, în conformitate cu intenția actelor cari asigură succesiunea protestantă la Tron, aceste acte cu puterea toată puterea mea de acord cu legea”.

NIZAM, UNUL DIN PRINȚII INDIIEI, se spune că e cel mai bogat om din lume. El a peccat la încoronarea regelui Angliei cu o suită de 300 de nobili și servi și a cheltuit cu călătoria 160 milioane lei.

EVANGELINA BOOTH, mareașala Armatei Mântuirii, a fost într-o călătorie misionară prin India în Decembrie 1906. Ea a călătorit 35.000 km., a vorbit la 188.000 suflete și la apelul ei s'au predat lui Hristos 19.000 de suflete.

COMITETUL ARANJATOR al congresului regional din București ne roagă să anunțăm că reducerea de 20 la sută a taxei pentru intrarea la congres se prelungește până la 1 Iunie. Adică toți cei ce vor trimite această taxă până la 1 Iunie, la adresa: Carol Strobel, str. Triumfului 46, București, vor trebui să plătească, nu o sută, ci numai 80 lei.

JUBILEUL DE 25 ANI a bisericii baptiste din București, Bulv. Basarab 56, s'a amânat până la toamnă.

Intrebări biblice

Fr. Șt. M. ne întreabă două întrebări. Intâi, *ce fel de lăcuste au fost acelea pe cari le-a mâncat Ioan?* (Mat. 3:4). Ele erau ca și lăcustele de prin ierburile noastre. (În unele părți din țară li se spune: coșai). Însă în Palestina erau mai mari decât pe la noi. Intre Israelii era un obicei acesta de a mânca lăcuste. Ele erau fierte, după ce le erau smulse picioarele și aripile și apoi erau mâncate cu unt și sare. Altă dată erau uscate și făcute un fel de făină cu care se pregăteau prăjituri. Însă populația săracă le mânca cu sare de multeori nu mai uscate la soare. Pe pereții din palatul lui Senacherib, ce s'a descoperit de curând, între alte fructe, sunt reprezentate și niște vase cu lăcuste cari formau mâncarea regelui Asiriei. Și astăzi se găsesc lăcuste de vândut în unele piețe din Asia apuseană.

Ioan Botezătorul a trăit multă vreme în pustiu departe de oameni. Aici nu avea altă hrană decât lăcuste, pe cari le usca probabil la soare, și miere sălbatică, adică miere de albine. Aici, cu această mâncare săracă, și departe de lume, Ioan a petrecut în rugăciune pregătindu-se pentru misiunea mare și grea la care a fost chemat.

A doua întrebare e: *Domnul ne cere să nu numim pe nimeni Tată pe pământ.*

(Matei 23:9). Și totuși noi nulum pe părinții noștri pământești „tată”. Aici Domnul Isus vorbește nu de tată pământesc, ci de cel sufletesc. De aceea nu se calcă aceste cuvinte când spunem părinților noștri trupești, „tată”.

Domnul Isus osândește aici mândria religioasă a conducătorilor Iudeilor. Acești Cărturari și Farisei se deosebiseră din popor și formau o clasă religioasă deosebită. Ei se credeau mai sus decât poporul în lucrurile religioase și așteptau ca cei credincioși să se plece înaintea lor și să le spună: „Rabi, Rabi!” Isus prinde ocazia pentru a arăta cum vrea El să fie organizați ucenicii Săi. Ei au un singur Tată — Dumnezeu — și un singur Învățător — Hristos. — Deci între ei nu trebuie să fie deosebiri. „Voi toți sunteți frați”, spune El. „Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru”. Ce lecție adâncă e aici cu privire la viața bisericească! Nimeni n'are drept să stăpânească, nici să poruncească, nici să se deosebească de frații săi. Numai Hristos e Domn și numai de El trebuie să ascuțim. Cei aleși în ceva slujbă bisericească, sunt rânduiți nu să poruncească, ci să slujească. I. C.

N. B. Frații cari ne-au trimis întrebări biblice să fie siguri că le vom răspunde tuturor, pe rând.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Cugetări

Ceice nu se schimbă niciodată, nu se îndreaptă niciodată.

Dela începutul omenirii niciun om n'a ispășit pe a tul de măcar un păcat. Dacă acest lucru s'ar fi putut face, n'ar fi fost nevoie de jertfa lui Hristos pe cruce.

Nimic nu rămâne bun dacă nu luptă să se facă mai bun.

Înainte ca Socrate să moară, un prieten al său l-a întrebat ce să facă ei cu trupul său. Înțeleptul a răspuns: „Nu mă interesează ce veți face cu el cu condiția ca să nu vă închipuiți că eu sunt el”.

Acoperiță de o frunză

Un om ședea într-o seară în casă și privea pe fereastră să vadă steaua cea mai strălucitoare de pe cer. El însă, rămase mirat că, deși cerul se întunecase și o mulțime alte stele mult mai mici se vedeau pe el, totuși această stea nu apărea.

Deodată însă, un vânt suflă creanga care se plecase în fața ferestrei și iată steaua! Ea fusese acoperită tot timpul de o singură frunză.

Tot astfel când oamenii nu văd iubirea și s'ava lui Dumnezeu, motivul e ceva lucru pământesc ce o acopere. Iubirea lui Dumnezeu există totdeauna. Totuși se poate ca un lucru foarte mic din lumea aceasta s'o acopere și să n'o vedem. Trebuie să înlăturăm din viața noastră orice lucru care ne împiedecă de a-l vedea pe Dumnezeu.

Mila lui Moody

Moody a avut o mare milă față de oameni. Odată pe moșia sa din Northfield lucra un muncitor la fân și era foarte cald. Moody a văzut că omul e foarte obosit și sudorile curg pe el. S'a apropiat de el și i-a spus: „Astăzi să lucrezi numai până la amiază. Plata însă, o vei primi pentru toată ziua. Și cât timp vor ține aceste călduri, vei lucra numai o jumătate de zi, iar p'ata o vei primi întreagă”. E bine să urmăim în aceasta pe Moody și să nu fim religioși și buni numai Dumnezeu în adunare, ci în lucrul nostru de toate zilele să fim mișoși și buni față de slujitorii, muncitorii și angajații noștri.

Faci și tu la fel?

Un tânăr creștin obișnuia să meargă la un teren de fotbal și să împartă acolo broșuri evanghelice. Nu ajungea însă, să împartă la toți oamenii cari intrau și ieșeau pe diferite porți și se ruga Domnului să pună în inima altor creștini să vină să-l ajute. Într-o zi pe când se apropia de porțile terenului, văzu mirat că un alt tânăr i-o luase înainte și împărțea

broșuri. Întrebându-l de ce face acest lucru, i-a răspuns: „Odată eu am primit de la un străin aici o broșură și prin ea am găsit pe Mântuitorul meu. Atunci m'am simțit dator să dau și eu altora lumina pe care am găsit-o”. Iubite cititor, prin jertfa altora, a ajuns Evanghelia la tine. Ești tu gata s'o dai mai departe?

Când diavolul împrăștie focul

Se spune că odată vântul era foarte necăjit pe un loc ce ardea în marginea unei păduri. El a vrut să stingă focul cu orice preț. De aceea vântul s'a făcut într-o mare furtună și a suflat cu o turie neobișnuită în foc. Bucăliile de jar au fost luate și svârțite fără milă la depărtări mari prin pădure. Însă rezultatul n'a fost stingerea lui, ci aprinderea mai multor focuri prin toată pădurea. Așa a făcut diavolul cu biserica din Ierusalim. Prin prigoana pornită dupăuciderea lui Ștefan, membrii bisericii din Ierusalim au fost împrăștiați prin toată Iudea și Samaria. Însă fiecare a fost un chibrit aprins care a început un nou foc, o nouă biserică. Și diavolul s'a păcălit de mulțori în acest fel de două mii de ani. Dar s'a păcălit numai atunci când fiecare credincios a fost un cărbune aprins în stare să aprindă un nou foc.

Victor Hugo a zis:

„Când voiu merge în mormânt, voiu putea spune cu alții: „Mi-am sfârșit lucrul”, dar nu voiu putea spune: „Mi-am sfârșit viața”. Lucrul meu va începe iarăși în dimineața viitoare. Mormântul nu e o cărare oarbă, ci un bulevard deschis. Se pierde aici în amurg și se deschide dincolo în zorile unei noi vieți”. Da, dacă viața s'ar sfârși la mormânt, atunci ni s'ar face o mare nedreptate. De ce Creatorul a așezat în inimile noastre gândul și dorul după o viață veșnică fără să ne-o dea? Pentru sete există apă, pentru foame există pâine, dar pentru setea de a trăi să nu existe decât mormântul? Nu, Dumnezeu cerului nu e nedrept să facă acest lucru. El e dragostea. El a venit în Hristos să ne dea viața din belșug.

Inlocuitorul nostru

Cel ce e pâinea vieții și-a început misiunea flămânzind.

Cel ce e Apa vieții și-a sfârșit misiunea însetând.

El a flămânzit ca un om și a hrănit pe flămânzi ca un Dumnezeu.

El a fost obosit și totuși e odihna noastră.

A fost numit demon și a scos demoni.

El s'a rugat și totuși ascultă rugămintele.

El a plâns și totuși șterge lacrimile.

El a fost vândut pentru treizeci de gini și totuși a răscumpărat lumea.

El a fost dus ca un miel la lajre și totuși e Păstorul cel mai bun.

El moare și totuși dă viața și viața moarte nimicește moartea.

Călăuzire ciudată

Mr. A. Burgess, un frate baptist Walmer, Anglia, a făcut de curând toarea mărturisire: În tinereța sa era pe o moșie la țară. Odată, pe mulgea vacile, a auzit pe un tânăr cânta pe stradă lângă căruț sa. A un imbold lăuntric să meargă la acasă să-i vorbească despre sufletul său. L-a rugat să primească pe el ca Mântuitor personal și să-l lăture. Tânărul i-a promis acest lucru. A plecat și nu s'au mai întâlnit unul altul. Au trecut 30 de ani. Atunci Burgess a plecat în altă parte a țării o serbare a școalei duminicale. A găsit că învățătorul clasei feciorilor tocmai tânărul de pe vremuri de acasă. Din clasa lui, patru tineri vor să fie predicatori și el era foarte interesat în lucrul lui Hristos. Iată o întâmplare ciudată în vremurile noastre care e o pildă pentru noi. Trebuie să vestim pe toată lumea la timp și fără timp. Oricând și unde.

Cea mai bună educație

Dr. William Lyon Phelps, unul dintre cei mai mari educatori ai Americii, mi-a spus odată: „Admit că fugarii din Anglia au venit pe vasul *Mayflower* în America, din pricina persecuțiilor care erau oamenii cu universitate. Dar n'au adus cu ei biblioteci, totuși, în lumea nouă o carte. Această în Biblia regelui Iacob, care fusese numai cu nouă ani mai înainte. Fără carte e cea mai bine scrisă din toate limbile din limba engleză. Ea e mult mai bună decât orice filosofie sau literatură care are în paginile ei cele mai minime scurte, cele mai bogate în cunoștințe pentru viață, cea mai înaltă filozofie și cea mai bună filosofie. Nu e nimic mai prețios decât toate cărțile din lume se laolaltă. N'are niciun rival în grup de oameni, care cunosc Biblia, nu pot fi numiți oameni înțelecți și creștere bună. Din pricina tinerii biblice, fugarii din Anglia au educat în cea mai bună filosofie și religie”. În adevăr singura cultură vârată e cultura biblică. Toate mijloacele de a da cultură poporului încercări zadarnice atâta vreme cât Biblia e departe de el.